

მით უფრო, რომ ჩვენი მხურვალე თანაგრძნობა სასიამოვნო იქნება თვით ჯერ კიდევ სამშობლოს ცაში მიმომღრინავ განსვენებულ მგონის სულისათვის, რადგან იროდიონ ევლოვილის ანბანის მცოდნე საქართველოს უფრო დაფასებს და პატივს სცემს ვიდრე უანბანო.

და დღევანდელი სეირანობის მიზანიც ხომ ქართველთაშორის ანბანის გავრცელებაა.

მაშ, თვით ჩვენი ძვირფასი მგონის პატივსაცემად მგლოვიარე გულით გავსწიოთ ქალაქის ბაღში ეროვნულ სახალხო საქმეში ჩვენი წვლილის შესატანად.

აბ — და.

ახალი ამბავი.

მ თ ბ ი ს ი.

დღესასწაულების, გამო, მორიგი ნუმერი ჩვენი გაზეთისა გამოვა ოთხშაბათს, 11 მაისს.

იმერეთის ეპისკოპოსი, ყოვლად სამღვდლო გიორგი, რომელიც საჩხერისკენ უნდა წასულიყო სამწყსოს დასათვალიერებლად, საგანგებოდ დარჩა და დღეს საკათედრო ტახარში გადაიხდის წირვასა და პანაშვიდს ჩვენი მგონის იროდიონ ევლოვილის სულის მოსახსენებლად.

წირვა დაიწყება დილის 10 საათზე, პანაშვიდი წირვის შემდეგ.

საოლქო სასამართლოს უფროსი თავჯდომარე ატყობინებს ქუთ. გუბერნატორს, გრაფ გუდოვიჩს, რომ 26 მაისისათვის ქუთ. საოლქო სასამართლოში გაირჩევა ნიკო ნიკოლაძის სისხლის სამართლის საქმე.

ქუთაისის გუბერნატორს, გრაფ გუდოვიჩს თბილისიდან ამ ორ დღეში მოელონ.

ვაჟა-ფშაველას სახელობის სამკითხველოს მზრუნველმა კომიტეტმა შუამდგომლობა აღძრა ქუთ.გუბერნატორის წინაშე, რომ ნება დართოს ამ სამკითხველოს სასარგებლოდ 13 მაისს გამართონ ელექტრო-თეატრ „რადიოში“ სენსები.

8 მაისს ქუთ. საკრებულო დარბაზში გაიმართება საოჯახო საღამო.

საკრებულო ამ დღეებში გადადის საზღვრულ შენობაში.

3 მაისს, ებრაელ ელო ენუქაშვილის სახლში შესულან მიწის მზომელთა მოხელეები: მიხეილ საველიევი და ალექსანდრე გრეკოვი და მოუხდომეს ქალბის გაუპატიურება. ყვირილზე მოსულა თვით პოლიცემისტერი და ეს ვაგბატო-

მაშინ უნდოდა ქედ-წაზრდილი მუშა სოფელსა, უკუღმართს... გულქვას და სიმართლის დამაგმომელსა! ეხლა-კი, როცა გატყდა ჯანი, გისუსტა მკლავმა, დადხარა, მაგრამ ზეზეულათ შთაგნთქა საფლავმა!

ხელს ედარა სძრავ, ოფლს ვეღარ ღვრი... მთლად ხარ უვარგი აწ სოფლისათვის შეიქენი შენ მეტი ბარგი.

სადმე ქუჩაში ამოვიდა ტანჯული სული... უკანასკნელათ დაიკვნესეს ტანჯული გული... შენ შეალიე სოფელს შენი ღონე და ძალა, იგი კი იტყვის: „მოკვდა ჭია და მატანტალა“!

მ მ ი რ ი.

შეუბოვარი, გულ ზვიადი და თავ-მომწონე, ამაყთ მჩენი სიღას და ოფლს ღვრის ბრძოლის ველზედა, სადაც ბაალსა*) გაუშლია თავისი დროშა და თვისი ტახტი აუშართავს ტანჯულთ მკერდზედა... სიცილ-ხარხარით, გესლიანი, უკმები სიტყვით ბრბო უგუნური ტალახს ესერის ურჩს, ამაყ ძესა და თითქო დემონს, დამამოხდელს ცისა და ქვეყნის, წყევლით და კრულვით იხსენიებს იმის სახელსა. ზოგნი შიშით და მოწიწებით აძლევენ გზასა, ზოგნი ჰკვირობენ მისსა ესდენ თავ გამოდგებას, ზოგნი ცივირნი,—ფარისველურ ენა-მკვერობით გზას ულოცავენ, შეასხამენ ქებათა ქებას.

ჩუ, სულმდაბალნო! მას არა მსურს თქვენგან დიდება: მის მეგობარი ხალხი არის, ხალხი ტანჯული, შვილს ესმის მშობლის მაჯის ცემა, ტყვისა, ტყვილი და, ღვიძლზე ნადებს, შურის გეგით ეგზნება გული. თქვენ ვერ მიხვდებით მისსა გრძნობას, მისსა საწადელს; თქვენ ხომ არ გზიოთ, არა გცივათ, ცხოვრობთ და სტკებით. ბაალთან ახლო, ვითა ქურუმთ მოგიკეცნიათ.

იგი ვარვარებს და თქვენს ხარბათ სობებით და სთბებით. ესროლეთ გუნდა, შეუთვალეთ წყევლა და კრულვა, ის წამების გზას ჭირის ოფლით აპოხიერებს, და, ვიდრე გმირსა გული უძვერს ხალხთ სიყვარულით, ძირს არ დაუშვებს საბრძოლველათ აპართულ ხელებს.

მ მ მ ი ს ს ი მ დ რ ა.

შეშველს მიწაზე, დიდი ქარხნის ქვემო სარდაფში იწვა მუშაკი, ზედ ეხურა ჩოხის ნაგლეჯი; თავი დაეყრდო კონკის-ძველა ტოპრაკისათვის, მხოლოდ ეს იყო მის სიმღიღრე, მისი ავეჯი. ეძინა მუშას, ისვენებდა დღისით მოღლილი, მის მძლავრი მეკრდი ოფლიანი მძიმედ იძვროდა, და იმდენადვე ტკბილი იყო ახლა მის ძილი,

*) ბაალი—ყრბი.

მეცნიერების წამოღობის შესახებ.

გლახობა და განსაკუთრებით წვრილი მეცნიერები ქუთაისის გუბერნიისა, ძლიერ დაფიქრებული არიან შაბაძის გოგირდის უმოწველობით და შიშობენ, რომ ღვინის მოსავალი მათ არც წელს ექნებათ.

მეცნიერება საყურადღებოთ ვაცხადებ, რომ წელს გოგირდ-შაბაძის წამლობა ვაზისა არც ისე საჭიროა, ვინაიდან ბევრი ვაზი ახლა ისეთი სახის არის რომ, შეიძლება სრულიად გაფუჭდეს კვირტებზე, ასე რომ მის ნაყოფზე ლაპარაკი ზედმეტია.

დღეს ჩვენ ვხედავთ, რომ მრავალი მშრომელი ხალხი ტყუილად ჰკარგავს დროს, და განუწყვეტილად ელოდება 4—5 ფუთ შაბაძისა. პროტესტებს უცხადებს იმით, ვისაც შეუწყვეთა შაბაძისა და ამას შედეგად მოსდევს უბრალოდ დროს და კარგა მათგან და მრავალ ღვინის შემდეგ 4—5 ფუთ გოგირდ-შაბაძისა ნაცვლად იღებს 4—5 გირვანქას, რაიც მის მოთხოვნისგან იოტის ოდენით არ შევლის. თუ ვის მიუძღვის ამაში დანაშაული, ამის განხილვას აქ თავი დავებოთ უდროობის გამო. უნდა აღინიშნოს მხოლოდ რომ სავაჭრო ფირმის ერთმა წარმომადგენელმა,—ფრიდლანდმა—ვიწაღმოქმედების დეპარტამენტის წინადადებათა ვის სასარგებლოდ გამოიყენა; ამ ამბავს ისე გავგვართო, რომ ვაზის წინასწარი წამლობა სრულიად მივტარეთ და ამით უფრო დიდ განსაცდელში ჩავადგეთ ისედაც დაზარალებული ვაზი.

სამწუხაროდ, ხალხმა არ იცის, როდის უნდა ვაზს აუცილებლად წამლობა და როდის არა. ამიტომ ჩემი განზრახვა ჩემი ცოდნა და არა კრიტიკული გამოცდილება გავუზიარო ხალხს, თუ როდის სჭირდება ვაზს წამლობა.

5 მაისიდან 15 მაისამდე ვაზს წამლობა არ უნდა სამწუხაროდ, მეცნიერების პერსონალი ამას სასეგბით არ აუწყებს ხალხს. აქ მე მოვიყვან მეცნიერება და სხვათა სახელმძღვანელოთ ვაზის საწამლოდ შემდეგ ნაირ წესს:

1) წამლობა უნდა ხდებოდეს ყოველთვის წინასწარად, ე. ი. გაზაფხულზე როდესაც ვაზის „პოზილი“ უკვე სამი ფურცელი ექნება გაოღებული.

2) როდესაც „პოზილი“ 3 ან 5 ფურცლიანდ აღწევს, მაშინ წამლობას არავითარი მნიშვნელობა არა აქვს.

3) როდესაც 8—9 ფურცელი აქვს, უფრო მეტი. მაშინ წამლობას ვაზი სრულებით არ საჭიროებს.

რამდენათ დღისით გამწარებით ლუკმისთვის ბრძოლა. მაგრამ ნელ-ნელა შეენაცვთა ნაოფლი შუბლი, სახეს გადაჰქრა სანთელივით ყვითელმა ფერმა, დახე, ძილშია არ ეღირსა მას მოსვენება, აქაც კი უსწრო ცხოვრებისა მსახვერლმა ხელმა შავი სიზმარი, ჯოჯოხეთი შავი სიზმარი დაესიზმრა და... გულმა უწყო მწარედ ღონება; ვიი, საბრალოვ, შეგ-ღიანო, თუ არ შავს რასმე ნათელს რას შეტქმნის, რას მოგიძღვნის შენი ოცნება! ზნედავს ბედკრული თავის თავსა, სახლს დაშორებულს, სხვის კარებზედა იგდებინებს ჯანსა და ღონეს, დასთმო თვის კერა, მაგრამ ამით მისმა ცოლ-შვილმა ვერ აიცილნეს სიღარიბე, ვერ მოიფინეს; ზნედავს მუშაკი კარ-მიდამოს, ვერანათ შთენილს, აგერ მის ცოლი დაყრდნობია ქოხის კარებსა, გასცქერის ქმრის გზას, მოუთმენლად იმას მოეღოს, და თანაც ცრემლით არ შორდება ქალის თვალებსა. აგერ პატარა ფეხ შიშველა ხუთი წლის ნიკომ თავი ანება პაწა დასთან ბურთის თამაშსა, შემოტრიალდა, დააცქერდა დედას თვალებში, თვითაც ატირდა, შეეხვია დედის კალთასა.

„აღარა მშია, დედი, აღარ, აღარც მომშვივა, ნუცასაც ვეტყვი, რომ არც იმას მოშვიდეს პური“... თქვა ეს ბალანამ, თანაც დედას ჩაეკრა მაგრა და ამ თქმით უფრო აუჩქაროა დედილოს გული. ზნედავს მუშაკი ამ ჯოჯოხეთ სანახაობას, მსურს შეაყენოს თვალთვან ცრემლი, ვერ მოითმინა, და უცებ, თითქო დაკოდილმა ძლიერმა ლომმა, შემოფოტებულმა ერთი მწარედ ამოიგინა. ეს გმინვა იყო, გმინვა წყველის და ვედრებისა, თუმც არ იცოდა, ვის რას სთხოვდა, ვის ემუქროდა, და ამ ორ გრძნობის ბრძოლის ნეშთი—ცხარე ცრემლები, ვით კლდიდან წყარო, თვალებიდან ძირს გადმოჰქროდა. გამოედვება; ჯოჯოხეთი იგივე სურათი კვლავ თვალ-წინ უდგა და წაიღო საგონებელმა; ტირის უმწეო, ან ვინა ჰყავს თანამგრძნობელი, და ან რა უთხრას ნესტიანმა ქარხნის კედელმა!

* *

რას შესცქერ, ძმაო, ფანჯარაში მდიდრის ქუთაჯას, არა ჰგავს ვანა კონკით ქცეულს შენს ძველ ფარაჯს? შენ გააკეთე, შენ შეტქმენი, ძმაო, ეგ ფარა, მაგრამ რაღაცა მანქანებით შენ კი არ დაგრა! ის სხვადა წაიღო, შენ გარგუნეს ეგ კონკის ძველი! ასე რათ ჰხდებო?!—ჰკითხე მაინც შენს თავს ერთხელ!

ყოველი რაიონის ინსტრუქტორის მოვალეობაა მცხოვრებთ თავის დროზე განუმარტონ ვაზის წამლობა. მაგრამ, რადგან ისინი ამას ვერ ახერხებენ, და ამისთვის არც საჭირო ნივთები აპარატები აქვთ, ამიტომ ურიგო არ იქნებოდა ყურადღება მიექციათ შემდეგ წესისთვის, მაგალითად: თუ ზამთარი და გაზაფხული წვიმიანი იყო და მიწა უფრო ნოყიერია ვაზის წამლობა საჭიროა ადრევე დაიწყოს უფრო ძლიერ სქლად გახსნილი წამლით მხოლოდ, ზამთარი და გაზაფხული მშრალი იყო და მიწა გამომშრალა, მაშინ წამლობის დაწყება შეიძლება უფრო გვიან, მაგრამ უნდა გვახსოვდეს ისიც, რომ ამ შემთხვევაში, ე. ი. დაგვიანებით წამლობა, როდესაც „პილიდი“ უკვე გაჩენილია, წამლობა ვერ იხსნის ვაზს გაფუჭებისაგან. საჭიროა სარგებელიც ზამთარ გაზაფხულზე კარგი ამინდით, მაგალითად, როგორც იყო 20 აპრილიდან 30 აპრილამდე, როდესაც ვაზი წამლობას უფრო მეტად საჭიროებს, ვიდრე სხვა დროს; როდესაც თბილი და საშუალო ამინდებია ვაზის ფურცელი და „პოზილი“ აღარ საჭიროებს წამლობას, რადგანაც ხდება „მილიდი“-ს საჭიროდ განვითარება და სხვა.

უნდა კარგათ შეზავდეს წამალი. ძლიერ კარგი იქნება თუ წამალი ცოტა მომთაო დარჩება, ე. ი. საჭირო არაა ზედმეტი კირის გარევა წამლის შეზავების დროს, რაც ვაზის წამლობის შემდეგ თითქმის ყველგან ეტყობა ფერზე, რომ ზედმეტი კირი ურევია. ამასთანავე საჭიროა, წამალი შევსხას ვაზის ყველა ნაწილს, როგორც შიგნიდან, ისე გარედან, ისე სამტყვენე კვირტსაც და თითქმის უკეთესი იქნება თუ შეწამვლის შემდეგ სამტყვენე კვირტს მოეყრება შაბაძის ან სხვა სპეციალი ფხენილი.

თუ წამლობამდის ვაზის კვირტს მიღიოთ გამოაჩნდა, მაშინ წამლობა ვერას უშველის.

აუცილებლად საჭიროა ვაზის ფოთლების წამლობაც, რადგანაც ფოთლებისაგან კვირტი იღებს საჭირო სიტკობას, მაგრამ უმთავრესათ კი სამტყვენე კვირტებს უნდა მიექცეს დიდი ყურადღება და წამლობაც თავის დროზე უნდა მოხდეს ხოლმე.

კიდევ ბევრი სასარგებლო დარიგება შეიძლება მიგვეცა მეცნიერებათა მდიდრულ წესსაზე, მაგრამ აქ მხოლოდ ამ მოკლე დარიგებით დავწყაყოფილით. რაც შეეხება ნაცარს და მის წინააღ-

მდევ წამლობას, აქ ვერაფერს ვიტყვით. რადგანაც გოგირდის შემოღობისათვის თითქმის არც კი გვიჩვენია, მაშინ, როდესაც ყველა მეცნიერე იცის, თუ რამდენად და ისპობა ამ ნივთებისა უნდა იქნება წამლობით, რომელი წამალი უნდა იქნება წამლობისათვის. მაგრამ, როდესაც ბევრი მეცნიერე იცის, თუ რამდენად და ისპობა ამ ნივთებისა უნდა იქნება წამლობით, რომელი წამალი უნდა იქნება წამლობისათვის.

წამლობისათვის, რომელი წამალი უნდა იქნება წამლობისათვის. მაგრამ, როდესაც ბევრი მეცნიერე იცის, თუ რამდენად და ისპობა ამ ნივთებისა უნდა იქნება წამლობით, რომელი წამალი უნდა იქნება წამლობისათვის.

მდევ წამლობას, აქ ვერაფერს ვიტყვით. რადგანაც გოგირდის შემოღობისათვის თითქმის არც კი გვიჩვენია, მაშინ, როდესაც ყველა მეცნიერე იცის, თუ რამდენად და ისპობა ამ ნივთებისა უნდა იქნება წამლობით, რომელი წამალი უნდა იქნება წამლობისათვის.

წამლობისათვის, რომელი წამალი უნდა იქნება წამლობისათვის. მაგრამ, როდესაც ბევრი მეცნიერე იცის, თუ რამდენად და ისპობა ამ ნივთებისა უნდა იქნება წამლობით, რომელი წამალი უნდა იქნება წამლობისათვის.

წამლობისათვის, რომელი წამალი უნდა იქნება წამლობისათვის. მაგრამ, როდესაც ბევრი მეცნიერე იცის, თუ რამდენად და ისპობა ამ ნივთებისა უნდა იქნება წამლობით, რომელი წამალი უნდა იქნება წამლობისათვის.

ერობა ჩვენში.

მ მ მ ი ს ს ი.
(გაგრძელება).

დ. ჯესნაიკი აცნობს კრებას ქუთაისის გუბერნიის საერო მართლმადიდებლობის, ყველა მხარეები თავს შეინახავენ, მხოლოდ ლეჩხუმის, რაჭის და ოსურგეთის მხარას დასჭირდება საგუბერნიო ერობის დახმარება. კენჭს უყრიან და ერთხმად აღიარებენ, რომ ქუთაისის გუბერნიის შემოღობულ იქნეს საგუბერნიო და სამაზრო ერობები.

აქის გუბერნიის შესახებ კრება ერთხმად აღგენს ერობის შემოღობის საჭიროებას გუბერნიისა და ყველა მხარეში.

ეროვნის გუბერნიის შესახებ საფინანსო კომისიის აზრია, რომ ეს გუბერნია ერობას სასეგბით შეინახავს.

დაჯუჯნაოვ აცხადებს, რომ უმცირესობის აზრით, განჯის და ერევნის გუბერნიებში შემოღობული უნდა იქმნას არა სამაზრო, არამედ სარაიონო ერობა. ამისთვის ჩვენ თავს ვიპყრთ და კენჭის ყრავი მონაწილეობას არ ვიღებთ.

ს. ს. ანუთაშვიტი თხოულობს, რომ ამ გუბერნიების შესახებ კენჭის ყრა უნდა იყოს არა ისეთი, როგორც სხვა გუბერნიების შესახებ, არამედ ცალკალკე საგუბერნიო, სამაზრო თუ სარაიონო ერობაზე.

ტაფიზაშვიტი ამას არ ეთანხმება და ამბობს, რომ სარაიონო ერობა კრებამ უკვე უარყოფო.

თაყაიშვიტი აცხადებს, რომ თანახმად მის უმაღლესობის მეფის ნაცვლის სურვილისა კრებას მოხსენდება დასაბუთებელი აზრი, როგორც უმრავლესობის, ისე უმცირესობის.

კრებას მოხსენდა უმრავლესობის აზრი, რომელიც მოითხოვს სამაზრო და საგუბერნიო ერობას, ამ მოთხოვნისგან უმრავლესობა იმით ასაბუთებს, რომ ეს აღმინისტრაციული ერთეულები რუსეთში ერობას საფუძველად უკვე ნახევარი საუკუნე უდევს და იქ აროდეს არ წამოყენებული საკითხი მის წინააღმდეგო საგარეო-მთა რაიონების მიღება შექმნის ისეთს მდგომარეობას, როდესაც ერთი საერო-ერთეული ორ სამაზრო აღმინისტრაციულ იქნება დამოკიდებული და სხ.

უმცირესობა ეხლანდელი აღმინისტრაციული დანაწილებას—გუბერნიებად და მხარეებად აღიარებს არა ბუნებრივად და მოითხოვს, რომ ერობა აშენდეს ისეთს ერთეულ ერზედ, რომელიც უფრო ერთგვარი იქნება ეკონომიურად და ეთნოგრაფიულად. უმცირესობა უმთავრესად ეხება

